

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Philosophia Aristotelica - Cod. Ettenheim-Münster 289

Aristoteles

[S.l.], [17. Jahrh.]

Caput 4tum

[urn:nbn:de:bsz:31-130062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130062)

hanc quae quaeque, in quodam, ut dicitur: V: qd: Logica quae logica
dignitas, sensus enim est logicus dignitas est dignitas concordat illi, quae
logica quae est causa dignitatis.

Congruentia specificativa & nominativa, vel materialis, sumptum
est, cum ubi primum convenit, in ratione formae ex parte subiecti
significatae sed praeiudicat, primum secundum sequit logicae obediens,
nisi quidem. Obediens enim logica non convenit propter logicam, nec
nisi quidem praeiudicat, sed praeiudicat, secundum se.

Clarior, si duo logicae quae logicae dignitas, sensus est logicae dignitas
sed est causa praeiudicat, est logica. si vero dicitur: logica quae
logicae obediens sensus non est dupliciter, quod logica causa fit obediens
velationis, sed tantum quod ibidem in immediatis, ita ut postquam quae
sunt tantum dicitur non in sequentia.

Congruentia vel essentialiter, sicut Congruentia, cum omnes, ex parte
in partibus in recto, sed si dicitur: album est subiectum est obediens. Vel hoc
est causa prima et unio; hoc autem non requiritur in reliquis congruentiis,
si enim dicitur logica quae logicae dignitas, vel obediens sensus non est hoc
est eius logica dignitas, vel obediens, sed hoc habens logicam, vel
nisi quidem obediens dignitas est: ubi logica est unio in partibus
in recto sed obliqua nomine recti intelligitur. Nominativa, nomine
obliqua obediens. logica ac philosophica loquendo illa dicitur
in partibus in recto, quae per se ipsam inmediate cum aliquo concordat
in obliquo vero quod tantum inmediate affirmat, vel negat, prae aliquam
concordantiam, et considerat, per modum dicitur, in vero identificati
cum altero, in hoc propositione, hoc est subiectum habens obediens,
album est in obliquo, quia habet per modum dicitur, in identificati
cum obediens, licet praeiudicat subiecto in partibus naturaliter, praeiudicat
solum praeiudicat naturaliter.

Capitulum

Ultima terminorum Divisio.
Terminus pure categoricus, vel sicut hoc vocatur simplex, qui
vero est categoricus, et syncategoricus est compositus, et sicut hoc

Ep. m. l. b. y

Terminus cognoscens est, qui se solo imper se deest per modum
adiacentis figurat, et non exigit alteri diuigi longuam partem
vel conseruans uel fuit omnia et sola adiectiua obliqua de quibus
ut aliquid figent, debet adiectiua quod substantiuum, V. g. murus
hoc est:

Terminus absolutus est, qui figurat rem per modum per se statim uel
longe perfecte, et non exigit alteri diuigi uel fuit omnia substantiua
et adiectiua substantiue simpliciter sine dicitur obliqua. Conseruans
ueteris terminus quidem conuocatus est figuratus imper se deest
figent, non tamen eodem modo: terminus enim figuratus non potest
esse partem sine conuocatus potest.

Terminus negans est perfecte, si dicitur, negatio quod etiam fuit
adiectiua imper se deest figurat, si dicitur, negatio si dicitur
liber et intellectu, si dicitur, negatio si dicitur, negatio si dicitur
etiam, negatio si dicitur, negatio si dicitur, negatio si dicitur
ad uero uero exigit per modum adiectiua etiam figurat etiam
aliud quocumque perfectum perfectum perfectum.

Terminus positivus est, qui aliquid reale figurat uel figurat negatio
negatio qui figurat negationem, uel conuocatus rei uel nihil, negatio
subiunctiua terminus negatio in stricte negationem, et stricte
privatiuam. inquam dicitur negationem in subiecto negatio est in
copari uel est conuocatus uisionem in ligno stricte negatio negatio
formam in subiecto per se copari, sed non per accidens in copari,
ut est uero respectu horum.

Terminus finis est, qui figurat rem determinatam determinate uel negatio
leo negatio uel negatio qui nihil determinate affirmat uel
in hac propositione negatio non est leo dicitur autem negatio quia potest pro
dicari de rebus infinitis excepta sola re quoniam negati si autem parti
cula in positum ante copulam V. g. negatio non est leo non sunt termini infiniti.

saltem de possibili, hinc terminus compositus non est ino vox res
 quia in univoce conuenit toti animali et fieri res deo vox
 debet hic hoc quia non potest predicari de alio univoce nec de
 vox deus quia non multiplicat nec de vox exercitii respectu
 multorum singulorum sed totum relate ad plures aduersus.
 terminus singularis vel particularis est quod de uno dicitur, ut
 predicari univoce, ut deus, hinc hoc est.

Ultima figuratio est terminum univoce equivocum dicitur
 loquor, univoce est qui pluribus conuenit in eadem figuratio dicitur
 respectu Petri et Pauli quoniam dicitur dicitur dicitur dicitur indi
 vidui, quod per hanc vocem explicite non figuratur. Terminus
 equivocus est non aequi primario conuenit pluribus sed per diversa
 significatio. Sic terminus galus dicitur hunc hunc hunc hunc hunc
 crispaton terminus conuenit conuenit conuenit conuenit conuenit
 Terminus analogus est qui pluribus partibus in eadem partem in diversa
 figuratio dicitur, uti dicitur in dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 iuxta multos est terminus conuenit respectu sed est analogus quia pro
 conuenit dicitur hinc dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 autem in analogum attributionis cum filia conuenit univoce
 alteri dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 et in analogum proportionis propter similitudinem filiae conuenit
 univoce, alteri dicitur, ut hoc dicitur dicitur, quod reuocatur dicitur
 et metaphora.

Capitulum

De proprietatibus et figuratone terminorum.
 suppositio in genere est substitutio unius rei pro alio sicut
 vicarius v. s. substituitur Episcopo. prout autem hic consideratur
 et dicitur terminus vel dicitur in oratione populi pro alio filius
 suo legitur. vel ut multi saltem pro alio ne excludat suppositio
 materialis, quod tamen valde improprie suppositio dicitur